

SZIVÁRVÁNY

2003.
DECEMBER

12

Eljöttünk, hirdetjük
Isten örömhírét,
Karácsony ünnepét,
Jézus születését.

Betlehem jászola volt Jézus bölcsője,
Szegényes istálló első menedéke.
Az ég angyalai örködtek felette,
Isten szeretetből Megváltóvá tette.

Adjon Isten mindnyájunknak
Áldott, boldog, békés karácsonyt!

CSEH KATALIN

JÖN KARÁCSONY

Jön karácsony,
Mint egy álom,
Puhán lebben:
Álomszárnyon.

Jön karácsony,
Mint a sóhaj,
Lengén rebben:
Gyermekóhaj.

Jön karácsony,
Mint egy vendég,
Vedd fel lelked
ÜNNEPLŐJÉT!

Jön karácsony,
Érzem, itt van,
Szívem dobban:
Most betoppan!

Megy karácsony,
Mint egy álom,
Elszáll kised-
álomszárnyon.

N. TÓTH ANIKÓ

KARÁCSONYI MESKETE

A fenyő a mennyezetig ért. Eligazította sötétzöld szoknyáját, sóhajtott egyet, hogy illata elárhassa a szobát, és türelmesen várt. Egy kislány és egy kisfiú lépett a szobába. Piros almát, ezüst diót, kacskaringós sárga papírmadarakat aggattak a fa ágaira, s csakhamar ánizsillatú mézeskalács-figurák is himbálóztak a zöld sűrűségben. A kisfiú egy dobozból aprócska angyalokat vett elő. Sztaniolszárnyukat meg-meglenggették, amint fölkerültek a fenyőgallyakra. Csodaszép lett a fa. A gyerekek kifutottak a szobából.

Az áhítat csendjét egyszerre halk pityergés zavarta meg. A dobozból jött a hang. Egy piros ruhás angyalka gyorsan leszánkázott, bebújt a dobozba, s az összegyűrt selyempapírdarabok között egy kicsi harangot talált, annak a könnyei potyogtak megállíthatatlanul.

– Hát téged mi lelt? – kérdezte.

– Én is szeretnék a fán hintázni! – hüppögte a kicsi harang.

– Véletlenül a dobozban felejtettek?

– Á, dehogy! Elszakadt a nyelvem selyemzsinórja, nem tudok csilinggalangolni, így hát nincs rám szükség – zokogott fel újból a kicsi harang.

– Mit se búsulj!

Az angyalka egy szemvilla-

nás alatt leszakította piros ruháskájának fodrát, s visszacsomózta a kicsi harang nyelvét a helyére.

– Köszönöm a jóságodat! – csilingelte vidáman a harangocska –, de hogyan jutunk most már fel a fára? Én nem tudok repülni, te meg nem bírsz el engem!

Az angyalka füttyentett egyet, s az aprócska angyalok sztaniolszárnyukat suhogtatva belekapaszkodtak a kicsi harangba, és jó magasra röpítették.

Másnap reggel a kislány és a kisfiú azonnal észrevette a kicsi harangot. Csodálkoztak, homlokukat ráncolták. A kicsi harang pedig pajkosan csilinggalangolt, és egy kedves mosollyal megsimogatta a mellette himbálózó piros ruhás angyalkát.

TOLNA ÉVA

GYERMEK SZÜLETIK...

A fenyőfán a tíz gyertya
Tíz gyermeket fogva tartja.
Tavaly még csak kilenc égett...

A tizedik: Kicsi csillag,
Most először aranyozza
Fényével a mindenséget.

Kicsi csillag ez a gyermek,
Akit várt e háznak népe,
Tizediknek született a
Karácsonyi fényességbe.

MADARAS PÉTER

A. Á. D. I.

Angyalnak levél,
Áginak biztonság,
Dávidnak autó,
Áginak baba,
Dávidnak otthon.
Áginak Dávid,
Dávidnak Ági,
Babának autó,
Otthonnak biztonság,
Istennek angyal.

Hedves !

A mi -ban mindenki

nagyon jó volt. Kérlek,
senkirol se feledkezz meg.

Íde -om, hogy ki
milyen -ot -me.

 -táromra

már csak 5 -t

kell fel--anom.

Nagyon -lak!

(én)

SZÍNES MESE

Már égtek a lámpák. Hulldogált a hó. Annuska az utcán mendegélt nagyapóval. A hópihék rátelepedtek piros sapkájára. Fehér pöttyös lett nagyapó fekete kabátja is.

– A fenyőfa díszek nélkül is elég szép – mondta nagyapó. – Dísztik apró, zöld levelei.

– A zöld szín nem is szép! – duzzogott Annuska.

Nagyapó elmosolyodott:

– Nyáron az egész erdő zöld. Zöld a fű is.

– A moha is zöld. Zöldszemű az őzike is. Lehet, hogy mégis szép a zöld. De a törzse barna a fenyőnek. Talán a barna is szép?

Nagyapó mosolygott:

– A barna igazán

szép, meleg szín.

– A csokoládé is barna. És finom – toltotta meg Annuska.

– A mókus is. Nyáron. Mert télen viszont szürke. A cserebogár is barna.

– De sárga is lehet. A sárga pedig nagyon szép szín – mondta Annuska.

– A juharfák meg a nyárfák is sárgák ősszel. Amikor a levelek hullanak, zöldjük sárga lesz.

Csak a fenyőfák zöldek mindig. És zöldjük sűrűjében itt-ott piros toboz himbálózik – fűzte hozzá nagyapó.

Annuska erre azt mondta:

– De szép a piros! Piros a galóca, a róka bundája, Piroska sapkája. És az enyém is. A piros igazán szép szín.

**Te melyik színeket szereted?
Fesd ki velük a gömböket.**

VERS: CSANÁDI IMRE; ZENE: SÁROSI BÁLINT

1. A ka-rá-csony ak-kor szép, hogy-ha fe-hér hó-ba lép,

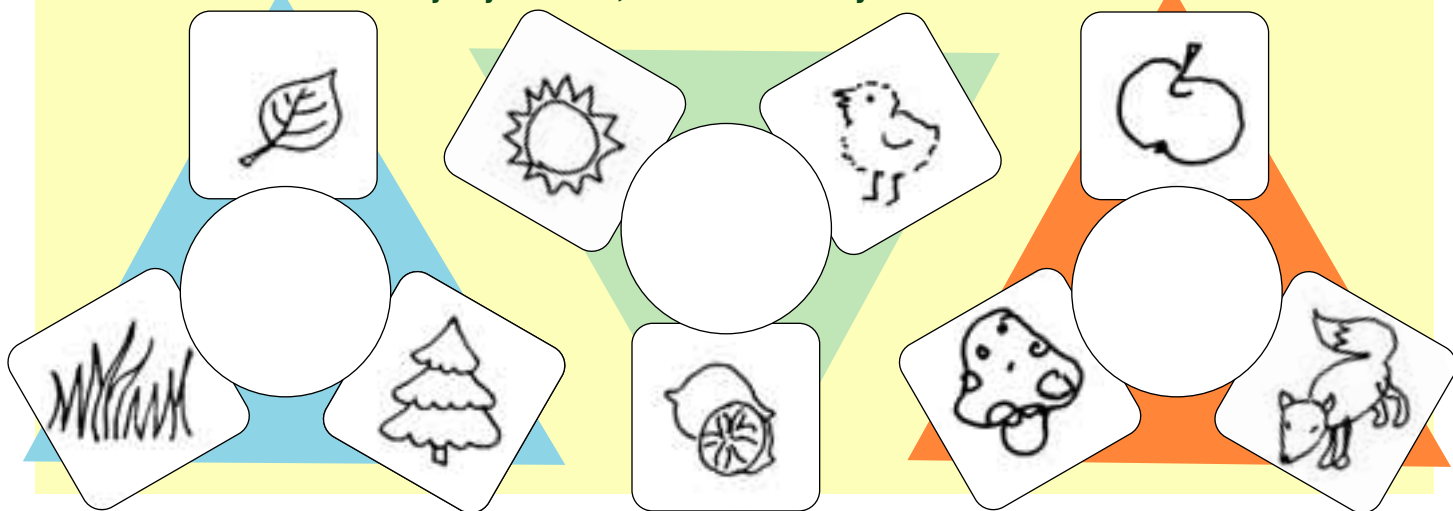
Nem is sár-ba, la-tyak- ba, ro-pog a hó a- lat- ta.

2. Ahány csengő, csendüljön, ahány gyerek, örüljön,
ahány gyertya, mind éjjen, karácsonyi szépségben.

Dénes Eszter, Varsolc

Színezd ki a kis képeket. Az üres körbe rajzolj valamit, ami szintén olyan színű.

BORNEMISSZA ENDRE

MIKULÁS

Fehér varázs: hóhullás,
havat hoz a Mikulás.
Havat hoz, sarat hoz,
fő, hogy ajándékot hoz.
Puttonyba nyúl, nem időzik,
gyerekek fényes cipőit
ajándékkal tölti meg,
sok ház várja, megy, siet.
Nem látni a lábnyomát,
szárnyra kap, és száll tovább,
s mire virrad, reggelig
minden cipő megtelik.
Akkor megtér otthonába,
fáradtan dől le az ágyba,
s nyomban elszenderedik.

– Miből van a szakállad?

– Fából – felelik majd ezek a Mikulások, ha elkészítitek.

Vastag faágból kell fűrészelni – férfikéz kell hozzá –, a festés már a ti dolgotok.

LÉVAY ERZSÉBET

RÓZSASZÍN MACKÓ

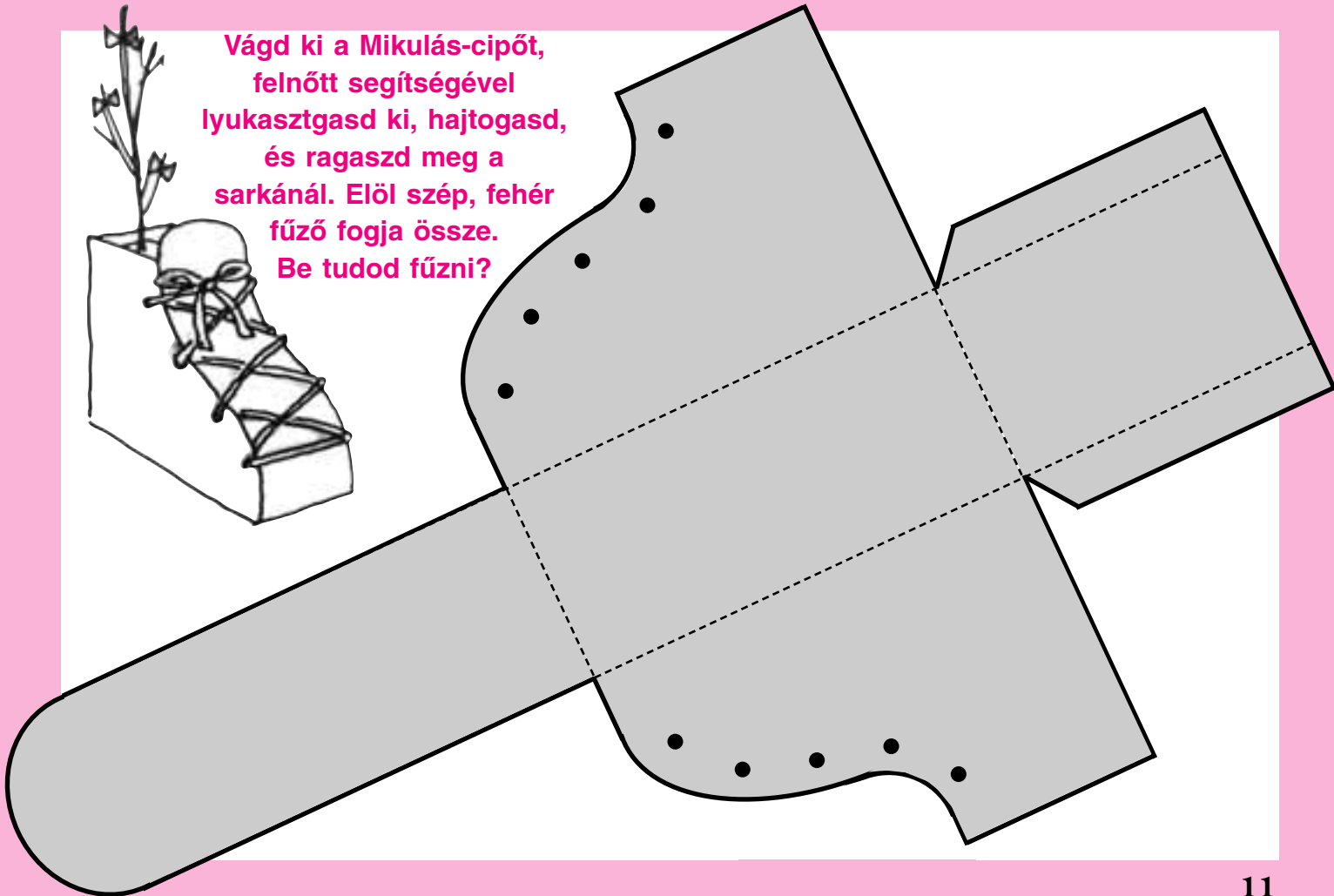
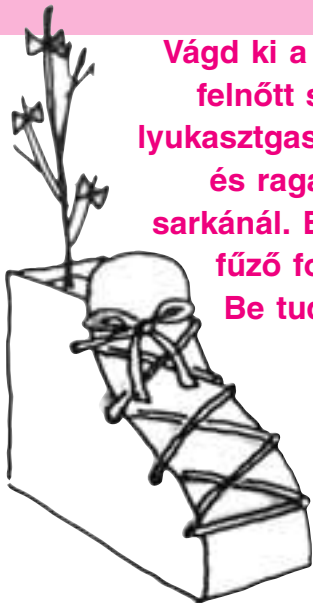
Van nekem egy játékmackóm,
bizony nagyon furcsa,
mert ezen a kicsi medvén
rózsaszín a bunda.

Minden este velem alszom,
soha el nem hagynám,
nincs olyan kincs a világon,
miért odaadnám!

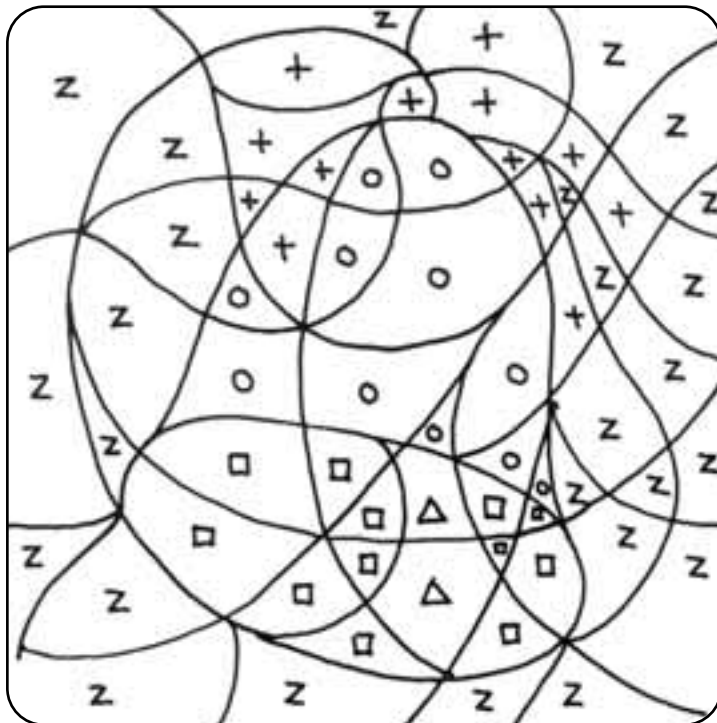
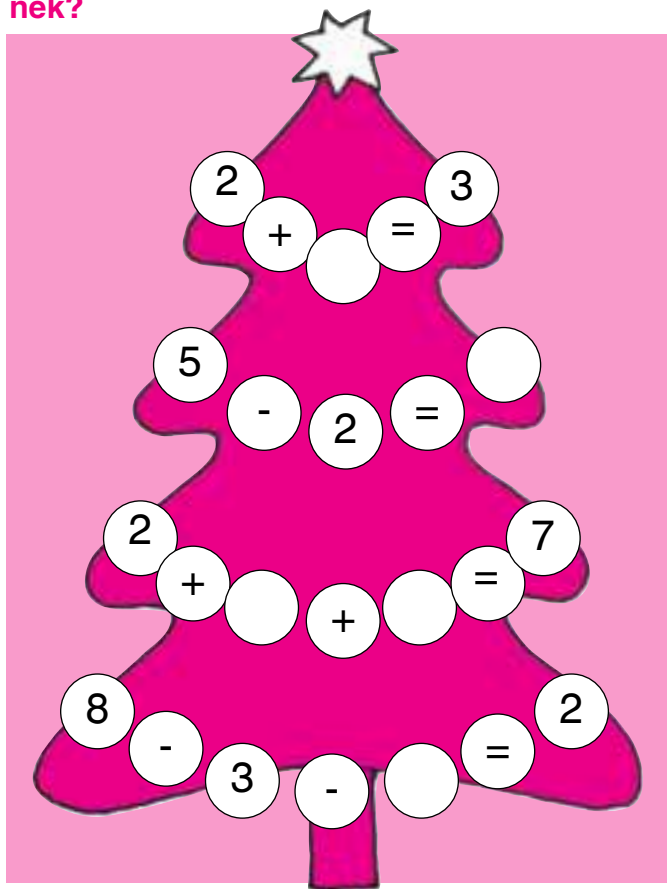
Nagyon messze, északon van
a Mikulás háza,
ott kerül a sok-sok játék
szarvashúzza szánra.

A nővérem egyszer ott járt,
s ajándékba kapta,
de, mert engem nagyon szeret,
inkább nekem adta!

Vágd ki a Mikulás-cipőt,
felnőtt segítségével
lyukasztgasd ki, hajtogasd,
és ragaszd meg a
sarkánál. Elöl szép, fehér
fűző fogja össze.
Be tudod fűzni?

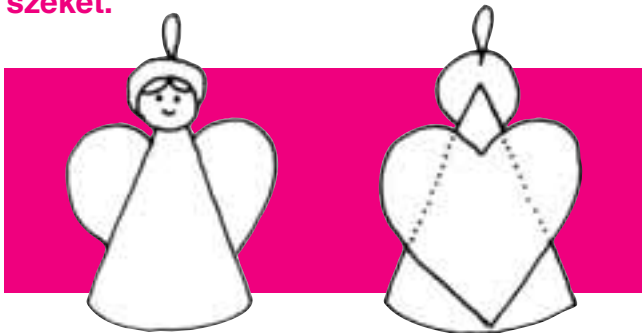
Milyen számokat kell írnod a gömbökbe, hogy Szám-manó örülhessen a fenyőcskének?

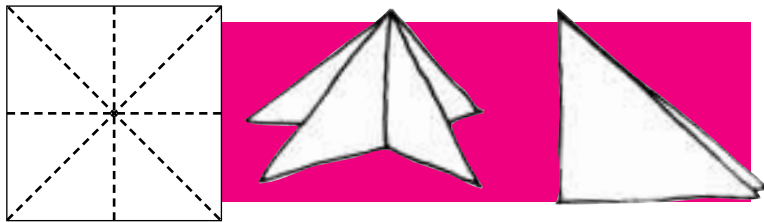
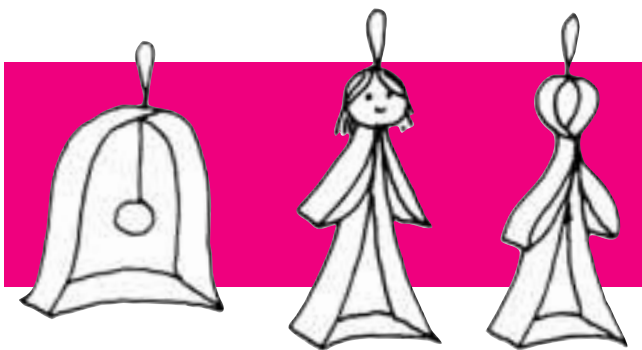
Színezd ki a rajzot a jelek szerint.

Z	○	+	□	△
ZÖLD	SÁRGA	PIROS	BARNA	NARANCS

Miközben karácsonyi énekeket tanul-
tok, az oviban, az osztályban együtt vará-
zsolhattok fehér papírból karácsonyi dí-
szeket.

Egyetlen papírcsík, tölcsér, szív, jól
megsodort vattagolyó, ragasztó és cérna
– no meg ügyes kéz kell hozzá.

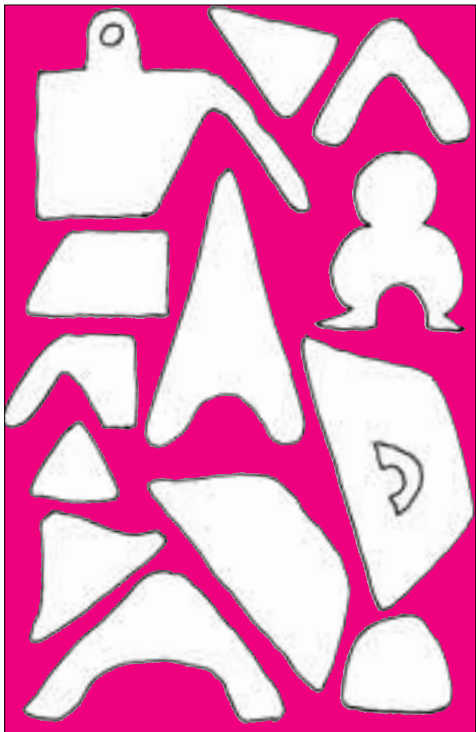

Ablakba, fenyőre egyaránt akaszthatjátok eze-
ket a karácsonyi díszeket. A havas fenyőhöz 3
fehér, 3 zöld, egyre kisebb méretű csipkét vág-
jatok, és fűztek váltakozva össze.

Eltévedt hópihe szálldos,
szállna le, hullna le, álmos.
Nagyokat szusszan a város,
feketén füstölög, sáros.

Ferenczes István

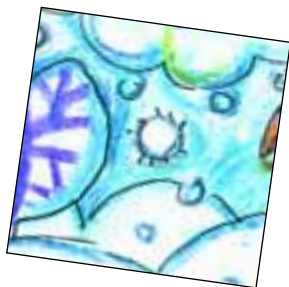

Borítsd be hóaplannal a háztetőket.

Vágd ki a hó-foltokat, és ragaszd a körvonaluk szerint a helyükre.

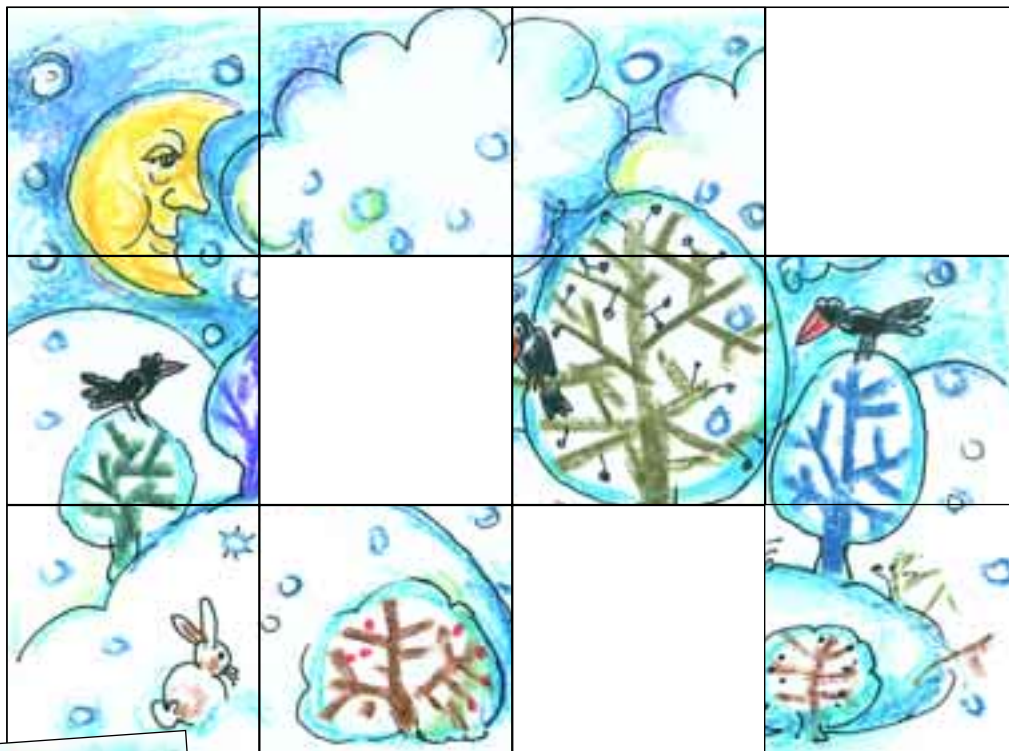
Fehér tollú kiscsibe,
kerek tál a tó színe,
megtűtötte Holdanyó,
majd megeszi Napapó.

*(Ejszaka leül, nappal
elotvado hópelnyek)*

Fehér pokróc
egész földön,
nem itt szövik,
az égből jön.

(Hótakaró)

Keresd meg a kipotyogott
képkockák helyét.

FAZAKAS ATILA
SÜTÉS-FŐZÉS

Víz bele, málé,
ez a fakanálé!
Fedő alja szisszent,
Tűz beletüsszent.
Ne bújj bele, Ági,
páragózból válj ki!
Ropp bele krumpli,
Só, behullni
Hagymarakás, paprika,
arcod éget, Erika!
Péter mindenkinek oszt,
asztalunkra vetik a
Lágy, puha abroszt!...

Készítsetek elő többféle kóstolni, szagolni, kitapintani valót, kössétek be egy-egy gyerek szemét, hadd találja ki az orra, a nyelve vagy az ujjai segítségével, mit tart a kezében.

SOÓ ZÖLD MARGIT rajza

TÓTHNÉ KOZÁK MÁRIA

BOLDOG KARÁCSONY!

– Nézd csak, Szellőcske! – mondta izgatottan Szélfíú, ahogy bekukucskált az ablakon. – Itt valami finomság készül.

Az asztalokon tálak sorakoztak. Óvó néni így szólt a gyerekekhez:

- Vajon mi minden kell a mézeskalácshoz?
- Méz, liszt, tojás, dió – sorolták.

Dani szemét bekötötték, és az óvó néni az orra alá dugott valamit.

- Tudod mi ez? Szagold meg!
- Szegfűszeg!
- No és ez? Kóstold meg!
- Cukor!

Utána közösen összegyűrték a mézeskalács tésztáját, kinyújtották, és kis formákkal kiszaggatták. Dió-, mandula-, mogyoróhéjjal díszítették. A süteményeket betették a konyhában a sütőbe. A levegőt hamarosan betöltötte a süllő mézeskalács finom illata.

Mire az anyukák és az apukák megérkeztek, az asztalon égtek a gyertyák, illatozott a mézeskalács.

UGYE SZERETED?

„Ott fenn lakott a csillagok felett,
de amikor karácsony este lett,
lejött a földre, mint kicsiny gyerek.
És ó, hidegszívű emberek!
Kis istállóban kellett hálnia.
Szalmán feküdt Ő, az Isten Fia.
Elhagyta érettünk az egeket.
Ugye, apukám, nagyon szereted?”

Kicsiny gyermek lett, gyenge és szegény,
és ott aludt az állatok helyén,
szűk istállóban. Nem is érthetem.
Milyen meleg ágyacskám van nekem,
pedig csak a te kislányod vagyok.
S Ő, Isten Fia, Ő, a legnagyobb,
szalmán feküdt, amikor született.
Ugye, apukám, nagyon szereted?”

Kint csillagfényes, hideg este... tél...
Bent apja ölen kisleány beszél.
„Ott se nyughatott szalma-fekhelyén,
futniuk kellett éjnek-éjjelén,
halálra keresték a katonák,
menekültek a pusztaságon át.
Milyen keserves útjuk lehetett.
Ugye, apukám, nagyon szereted?”

S míg a szívébe égi béke tér,
mintha körül a hólepett, fehér
tetők, utak felett távol zene,
angyalok tiszta hangja zengene
szívet szólongató, szép éneket:
„Szegény lett érted. Ugye szereted?”

Molnár Andrea rajza,
Szászrégen

SIMKÓ TIBOR: **KARÁCSONY**

Karácsony,
karácsony,
parázs izzik
a rácson,

dala búból,
örömből,
korom-égen
dörömből.

Dörömböl,
dorombol,
csillag hull a
koromból.

Gilingel-
galangol,
harang szól a
toronyból,

béke zsong a
parázson,
karácsonyi
kalácson.

Húzz annyi vonalkát minden kép alá, ahány szótagú a szó. Ezután írd alájuk azokat a betűket, amelyeket már ismersz ezekben a szavakban.

Megint eltelt egy év. Zúzmarások lettek az Erdő fái, majd szép fehér bundát terített rájuk és a Tisztásra, de a falvakra-városokra, a rétekre és mezőkre is a Tél.

Igaz, én nem panaszkodhatom, és kedves Feleségem, Tiptepupa se panaszkodik. Az Óriásnagy Bükkfa odújában

20 Szász Renáta, Csíkszereda

valamiféle központi fűtés működik, itt nincs hideg. Kukucsi se fázik a hálókamrájában, ahonnan csak nagy ritkán bújik ki, hogy megkérdezze, nincs-e valami falnivaló. Ha jóllakott, büszkén visszafekszik, és alszik. És ez így megy nála – tavaszig.

Ti azonban, kedves Barátaim, ne kövessétek Kukucsi példáját. Ha sötét és hideg is a reggel, fűgően keljete, és aprítsatok az óvoda, iskola felé. Kitartás: még egy-két hét, és itt a téli vakáció. Közben megérkezik Mikulás is, majd várjuk a Jézuskát. És még

Szabó Edina,
Szatmárnémeti

jön valami – figyeljétek meg, kérlek, mindannyian.

Ugye vettétek észre, hogy nyár, de kiváltképp ősz óta egyre rövidülnek a napok – nyúlnak az éjszakák. Az előző években Tiptepupa, az

én kedves Feleségem, aki jóval fiatalabb nálam, és olyan tündérke-természetű – mindig ijedezni kezdett úgy Mi-

kulás táján. Félt, hogy addig nyúlik a sötétség, amíg egészen el nem nyeli a nappalt. De én megmagyaráztam neki, hogy egyet se féljen, majd meglátja, miért. És meglátta.

Jézuska születés-

Mártin Krisztián, Mezőfény

Szikszi Sára, Szentkeresztbánya

napja előtt ugyanis megfordul a félelmetes nappal-rövidülés, éjszaka-nyúlás. Előbb észre sem veszitek, mert apránként történik, de bizony az úgy van:

a nappalok egyre nődögélnek. És ez így megy, diadallal, egészen március 21-éig, amikor a nappal és az éjszaka egyforma ideig tart.

Tovább már nem is sorolom. Csak azt mondom, ne keseredjete el a korai sötétedés miatt, mert nem tart örökké.

A Télnek ez persze nem tetszik, nagy hidegeket ereszt ránk, de mi jól felöltözünk, ezt is kibírjuk, és kivárjuk, amíg február végén megcseppen az esz, március pedig, ha nem is könnyen, de elúzi a telet. Na, ennyi elég is az időjósásból.

Boldog karácsonyt kívánok minden barátomnak, szüleiteknek, tanítóitoknak!

Melyhez hasonló jókat,
CSIPIKE

Ianoș Abigél és Alex,
Szatmárnémeti

Nagy Imola Dóra,
Marosvásárhely

Címlap, hátlap:
SZABÓ ZELMIRA

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXIV. évfolyam. 270. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.
Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő.

A szerkesztőség postacíme: 401050 Cluj, Str. L. Rebreanu Nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/541323.

E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL. B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA S.R.L.** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-776x.

Ára 12000 lej

Vágd ki, és ragaszd
a gyűjtőlap
4-es kockájába.

Jó estét, emberek,
Jó estét, gyerekek!
Mostanra vártatok?
Nézzétek! – itt vagyok.
Hoztam én magammal
Sok szép ajándékot,
Kívánok tinéktek
Sok, sok boldogságot.

**Demes Szidónia,
Csíkmindszent**

Gyenge Mónika, Jenőfalva

**Popister Edina,
Gyergyóremete**

Tél van már,
Kint hóhullás.

Elindult a Mikulás.

Viszi a nagy, nehéz zsákot,
Benne százegy finomságot,
Teljesít sok kívánságot.

Ilona Alice, Fazekasvarsánd

A Mikulás minden
télén eljön. A cso-
magban finom édes-
ség lapul. A zoknito-
kat megtölti. A zsák-
ja feneketlen. A Mi-
kulás szakála fehér,
a hasa gömbölyű. Ha
verset mondasz, töb-
bet kapsz! A Mikulás
piros ruhája minden-
nél szebb.

**Portik Emese,
Gyergyószentmiklós**

Csendes az erdő,
Suttog a szellő,
Nyuszika is ázik,
Reszket, fázik.

Mikulás is fázik,
Készül máris,
Elindul a szánján,
Kedves bácsi.

**Ludescher Anita,
Mezőfény**

Lassan itt van a karácsony,
Én már alig várom,
Fenyőágon két kis gyertya
Ég világítva, lobogva.
A csengők csilingelnek,
Mert a kis Jézus megszületett.

Futó Emőke, Zilah

Katyi Petra, Marosvásárhely

Volt egyszer egy kis tisztás, azon egy kis házikó. Abban lakott három tündér: Virág, Dal és Csók. Egyszer hosszú útra kellett menniük. Virágnak megsebesült a szárnya. Testvérei varázspálcájában nem volt elég varázserő. Csók tündér segítségért ment. Egy erdőbe ért. Csillogó fehér házacskához érkezett. Bentről ezüsthangú csilingelés hallatszott.

Csók tündért kellemes meleg és fenyőillat fogadta. Az egyik sarokban feldíszített fenyőcske állt. A kandalló mellett öregasszony ült. Csók tündér köszöntötte illendőképpen:

– Szép jó estét, öreganyó!

– Adjon Isten neked is, kedves lányom. Hogy kerültél ide éjnek idején?

A tündér elmesélte, mi történt.

– Jó helyen jársz. Én vagyok a Reménység, és szerencséd, hogy velem találkoztál először, mert bátyám az Elmúlás. Ő most nincs itthon, az erdőt és mezőt járja.

Reménység varázspontot kavart napfényből, harmatból és ezüstcsengő hangjából.

– Ezzel a porral hintsd be Virág tündér szárnyát, és rögtön meggyógyul – mondta, majd a kis fenyőt Csók tündér kezébe adta. – Minden esz-

tendőben menjetek el minden házhoz, vigyetek békét és szeretetet, hirdessétek a reménységet, s adjatok egy-egy ágacskát erről a fenyőről, melynek ágai soha nem fogynak el.

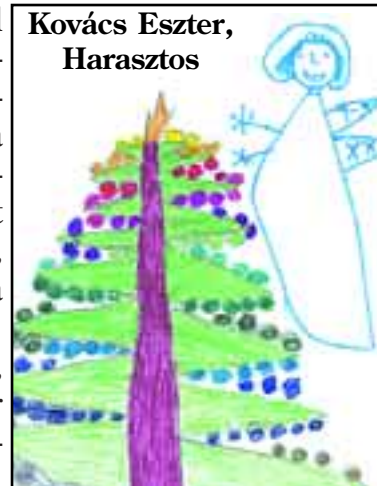
Már hajnalodott, amikor Csók tündér megérkezett testvéreihez, de elkésett.

Elmúlás erdön-mezőn barangolva rátalált a két tündérre, megsajnálta a szenvedő Virágot, és jégvirággá változtatta. Csók tündér rászórta a varázspontot. A jégvirág milliónyi jégzilánkká porlott szét, a szél elvitte minden ház ablakára, s ott jégvirág nyílt ki belőlük.

Amikor Dal tündér és Csók tündér elindult az emberek közé, hogy szétosszák a Reménység zöld fenyőágait, minden ablakban ott találták a jégvirágot.

Azóta karácsonykor jégvirág nyílik az ablakokon.

**Kovács Eszter,
Harasztos**

A borító túloldalára ragasszatok rajzlapot, vágjátok ki a kártyákat, és játsszatok velük.
Ki csoportosítja hamarabb az ablakokat: 1. az egyforma keretek szerint; 2. az ablakszemek száma szerint; 3. az egyforma ajándékok szerint (Vigyázzatok, a sorrendjük változhat.); 4. az élő és nem élő ajándékok szerint.